

[Duborg.]

ingen rimelig Grund til at paalægge disse Værdier, som følger de normale Konjunkturer, en saadan Grundstigningsskyld. Vi har da den Tilfredsstillelse her at kunne meddele, at Regeringen har tiltraadt vor principielle Opfattelse af dette Spørgsmaal, og at Lovforslaget nu er blevet udformet paa en saadan Maade, at der fra vor Side intet er til Hinder for at kunne tiltræde Lovforslaget.

Jeg skal kort nævne, at den væsentligste Forskel mellem den bestaaende og af Venstre i 1926 gennemførte Lov paa dette Omraade er den, at medens man hidtil frit har kunnet vælge, om man vilde benytte Loven eller ej, er det nu obligatorisk. Der er endvidere sket den væsentlige Ændring, at selve den Beskatningsprocent, der hidtil var 1 pCt. af Værdistigningen, er forhøjet til 2 pCt. Vi kan imidlertid erkende, at begge disse Ændringer er berettigede, og vi har ogsaa udtalt os paa samme Maade, da Sagen ved tidligere Lejligheder var til Behandling her i Tinget.

Vi kunde have ønsket, fordi vi ansaa det for rigtigere, at den Grundstigningsprocent, der er ansat, blev stillet i Forhold til den i den paagældende Kommune gældende Beskatning, idet det kan siges at være i nogen Grad urimeligt at bruge samme Tillæg af 2 pCt. uden Hensyn til, om den almindelige Beskatning i Kommunen i Forvejen er 2 Promille eller maaske 20 Promille. Vi har imidlertid ikke kunnet trænge igennem med denne Anskuelse, og vi har altsaa bøjet os paa dette Omraade. Jeg finder i den Anledning Grund til at gøre opmærksom paa, at selve dette, at der nu fastlægges obligatorisk Anvendelse af en Ekstrabeskatning paa 2 pCt. af de bevisligt unormale Værdistigninger, i Virkeligheden i Praksis maa være eller bør være en afgørende Hindring for, at den almindelige kommunale Beskatning kommer op paa en saadan Højde, at disse to Skatter tilsammen er udover den normale Prioritetsrente. Noget saadant vilde nemlig stride mod en forstandig Lovgivning og være en Meningsløshed. Jeg anser det endvidere for givet, at en rationel Gennemførelse af Grundstigningsskylden, som dette Lovforslag betegner, vil bringe hele den meget forvirrede Agitation — kan man vel nok sige —, der har fundet Sted, med Grundskyld og Grundskyldens Størrelse, ind paa sundere Baner. Det vil adskille de to i deres Natur baade teoretisk og praktisk vidt forskellige Grundværdier, de

normale Værdistigninger og de paa Grund af offentlige Foranstaltninger opstaaede unormale Grundværdistigninger. Og jeg tror, det i den offentlige Diskussion om Grundskylden er en Sag, som man ikke skal tillægge ringe Betydning. I den almindelige Mening er disse to Begreber gaaet ind i hinanden, og jeg tror, at det ikke mindst for Byernes Vedkommende maa betragtes som en Fordel for de normale Ejendomme, at en saadan rationel Grundværdistigningsskat gennemføres, for derved gives Begrundelsen for en Videreførelse af den nuværende Beskatning for de almindelige Grundværdier.

Vanskeligheden ved en Grundstigningsskyld ligger selvfølgelig deri, at det næsten aldrig er let med Sikkerhed at afgøre, hvad der er normal Værdistigning, og hvad der bør henregnes til de unormale Værdistigninger. Derfor maa der, hvis en saadan Lov ikke skal føre til Vilkaarlighed, være saadanne Sikkerhedsmargener, at de Fejl, der kan opstaa af den ene eller den anden Aarsag ved Bedømmelsen af Grundstigningsskylden, udlignes. Og jeg har den Tilfredsstillelse paa mit Partis Vegne at kunne erklære, at disse Sikkerhedsmargener er blevet indført i Loven, saaledes at den nu byder fuldt ud og paa væsentlige Omraader i Virkeligheden bedre Garantier mod urigtig Grundstigningsbeskatning end den bestaaende, af Venstre i 1926 gennemførte Lovgivning.

Uden her at komme ind paa Enkeltheder om, hvorledes disse Sikkerhedsforanstaltninger gennemføres, idet jeg i nogen Maade kan henholde mig til den højterede Ministers Udtalelser herom, vil jeg dog lige tilføje dette, at Grundstigningsskylden jo nu som bekendt skal udregnes ved Forskellen mellem den sidst afholdte Vurdering og den i 1937 afholdte og følgende Vurderinger. Resultatet heraf er selvfølgelig for det første dette, at Skatten ikke kan blive til Virkelighed før efter 1937; men jeg ønsker særlig at gøre Tingets Medlemmer opmærksomme paa, at ved den Margen, der er sat for Konjunkturstigningen, er det i Praksis udelukket, at Konjunkturstigninger kan bundfældes som Grundstigningsskyld. Det er naaet derved, at de første 10 pCt. af den almindelige Stigning af Grundværdien tillægges, men det er endvidere naaet derved, at Halvdelen af, hvad Værdierne stiger derudover for hele Landet, tillægges. Nu kunde man jo sige, at det betyder dog altsaa kun dette, at naar man udover de første 10 pCt., er det kun Halvdelen, der tillægges. Men her maa man erindre, at Middeltallet